

ІННОВАЦІЙНО - ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ

О.Ю. ЄГОРОВА, канд. екон. наук

Харківська національна академія міського господарства

вул. Революції, 12, м. Харків, 61002, Україна

ms.olga.egorova@mail.ru

Ю.В. ЄГОРОВА, канд. екон. наук

Харківський національний університет будівництва та архітектури

вул. Сумська, 40, м. Харків, 61002, Україна

yuli-egorova@mail.ru

У сучасних умовах корпоративний сектор у більшості розвинених країн світу є одним із провідних в здійсненні інноваційної діяльності: за чисельністю наукових кадрів, кількістю отриманих патентів, обсягу технічних нововведень у вигляді продуктів, процесів і послуг.

Саме розміри корпорацій створюють об'єктивні передумови для здійснення інноваційної діяльності, тому що тільки вони можуть самостійно й активно впроваджувати інновації, а також формувати попит на технологічні інновації внаслідок достатньо вільного доступу до фінансових ресурсів та більших можливостей залучати кваліфіковані науково-технічні кадри, організовувати науково-дослідні і науково-конструкторські роботи (НДДКР) і застосовувати технологічні знання у великому масштабі.

Згідно зі статистичними даними, великі компанії демонструють в середньому більш високий рівень інноваційності. Питома вага компаній, які впроваджували інновації, серед великих підприємств у Європі становить 70,1%, у той час як аналогічний показник для середніх підприємств дорівнює 52,3%, а частка інноваційних компаній серед малих підприємств становить 33,4%.

Корпорації, займаючи велику частку на ринку, спроможні інвестувати кошти в інновації і технічне переозброєння з метою підвищення якості продукції. Науковий бюджет є значною статтею витрат більшості сучасних корпорацій у розвинених країнах світу. Зокрема, частка витрат корпорацій на НДДКР у загальному обсязі НДДКР перевищує 65%, а в деяких країнах досягає 70%. Чисельність науково-дослідного персоналу в корпораціях досягає 60% кадрового потенціалу науки більшості розвинених країн.

Проведення наукових досліджень майже завжди пов'язано зі значною невизначеністю і ризиком, тому їх фінансування, як правило, здійснюється за власні кошти корпорацій. Джерелами фінансування можуть бути як нерозподілений прибуток, так і доходи, отримані від випуску акцій.

Одночасно характерною тенденцією для багатьох країн світу сьогодні, слід вважати збільшення масштабів впровадження інновацій за рахунок коштів іноземних інвесторів. Посилення глобальної конкуренції зумовлює необхідність залучення корпораціями додаткових зовнішніх джерел інноваційного розвитку, що сприяє прискоренню технологічної модернізації

та виробництву інноваційних продуктів. Тому, саме іноземні інвестиції обґрунтовано розглядаються як джерело інновацій.

В економіці України порівняно з розвиненими країнами світу зазначений низький рівень витрат на НДДКР з боку вітчизняних корпорацій і обмеженість попиту на інновації з боку реального сектору, що свідчить про повільність інноваційних процесів в країні.

Проблема інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку є однією з найбільш складних для корпорацій України, оскільки вони поки що не мають надійних джерел інвестицій ні з боку вітчизняних комерційних банків, а ні з боку фондових ринків, які все ще перебувають у нерозвинутому стані. Вирішення цієї проблеми вбачається саме у залученні іноземних інвестицій.

Таким чином, корпоративний сектор в розвинених країнах світу, має значний інноваційно-інвестиційний потенціал і є дуже важливим для ефективного функціонування сучасної економіки.